

Vakantie – uitstapje Nao d'm baer van 't Missiehoes...

De zomervakantie is bij uitstek de tijd voor allerlei uitstapjes met de kleinkinderen. Samen met onze driejarige kleinzoon verlaten we Belfeld om een museum in Steyl te bezoeken. We gaan naar het Missiemuseum, dat in 1931 is gesticht door de paters van Steyl. Het museum staat bekend als een der meest 'ouderwetse' musea van het land. Zou dit wel iets zijn voor een manneke van drie jaar? Opgezette exotische dieren, schorpioenen en kevers in een muf ruikend museum. Vlinders en, om met de woorden van onze kleinzoon te spreken, allemaal spinnenvogels....

Als we binnenkomen, zien we dat er in de loop der jaren wat aanpassingen aan de entree van het museum zijn aangebracht. Hier oogt het nu minder donker. De inhoud is exact hetzelfde gebleven. Onze vraag is hoe lang dit museum een kind van drie kan boeien? Een kwartier? Een half uur? Uiteraard komen we eerst bij de beer. Wereldberoemd op Steyl. Hierover hebben we kunnen lezen, dat het bekende grommende geluid van de beer was verstomd. De 85-jarige beer wilde nog wel zijn bewegende kunstjes gedeeltelijk uithalen, maar het bekende brommen was nog maar nauwelijks hoorbaar.

Het bestuur van de Stichting Missiemuseum Steyl maakte een restauratieplan, waarbij niet alleen het herstel van de blaasbalg met het geluid en het mechanisch gedeelte werd betrokken, maar ook het bijkleuren en bijwerken van de buitenkant zoals de vacht, de nagels en de bek. De totale kosten van dit project waren beraamd op € 5.000, –.

Eenmaal binnen gaat onze kleinzoon op verkenning uit. Eerst even naar de zaal waar de insecten staan opgeprikt. Vervolgens in volle vaart naar de exotische dieren. Hij ziet een tijger, die een zebra aanvalt, hij ziet olifantenpoten zonder olifant, wolven, een giraf en dieren waarvan hij de naam niet kent. Dan een kast met volgens hem allemaal oude 'rommel' en de race wordt vervolgd in het insectenkabinet. Klaar? Nee hoor, weer terug naar de krokodil, de grote roofvogels, de beren en noem maar op. Ook de Japanse krijger maakt indruk. Er volgt een stortvloed aan vragen, opa wat is dat, oma hoe heet dat beest, maar het manneke neemt geen tijd om op de antwoorden te wachten. Nog enkele malen wordt van zaal naar zaal gerend. Kijk oma, kijk opa, vragen en nog eens vragen. Tijd voor de antwoorden wordt niet ingeruimd. Dan na anderhalf uur komt hij de beer weer tegen. O ja, daar moet nog steeds een muntje in. Er volgen enkele bewegingen met het hoofd. Geluid is er echter, ondanks de dure restauratie, niet te horen.... Als herinnering krijgt hij een plakplaatje, zo'n nep tattoo van een kever mee. Wij gaan met een gelukkig kind naar huis. Wat, een ouderwets museum? Het boeit van de eerste tot laatste minuut. En het geluid van de beer? Een brombeer die daarover zeurt....